

V.20 Pávana mluví o vtěleních, kterými Pávana prošel, ale přesvědčí ho o iluzornosti toho všeho.

PUNJA pokračoval: Tak jako vítr odvané prach, tak s příchodem poznání odvanou falešné představy o otci, matce, přátelích a příbuzných. Slovo příbuzný je jen slovo, bez skutečné podstaty. Je-li někdo považován za přítele, pak jím je, a pokud je považován za někoho jiného, je někým jiným. Jestliže na vše pohlížíme jako na jediné všudypřítomné Bytí, kde je pak rozdíl mezi přítelem a někým jiným?

Bratře, zapátrej v sobě. Toto tělo je netečné, nevnímající, složené z masa, krve a kostí. Kde bys v něm našel „já“? Budeš-li se takto dotazovat na Pravdu, pochopiš, že neexistuje nic takového jako „ty“ nebo „já“. To, co se nazývá Punja či Pávana, jsou jen falešné představy.

Pokud stále žiješ v představách „já a moje“, pak považ, že v průběhu různých zrození jsi měl bezpočet příbuzných. Proč netruchlíš nad jejich smrtí? Měl jsi mnoho labutích příbuzných, když jsi byl labuť, mnoho příbuzných mezi stromy, když jsi byl strom, mnoho lvích či rybích příbuzných jakožto lev nebo ryba. Proč nepláčeš pro ně? Byl jsi princ i osel, byl jsi fíkovník i banánovník. Byl jsi *bráhmana*, moucha, komár i mravenec. Byl jsi škorpion i včela a nyní jsi můj bratr. Rodil ses znovu a znovu do bezpočtu vtělení.

I já jsem měl mnoho vtělení. Vidím je a vidím i tvá vtělení skrze svou Inteligenci, jež je Čirá a s jasným nazíráním. Byl jsem malým ptáčkem i vznešeným jeřábem, žábou, stromem, velbloudem, králem i tygrem a nyní jsem tvým starším bratrem. Deset let jsem byl orlem, pět měsíců krokodýlem, sto let lvem a nyní jsem tvým starším bratrem. Pamatuji si všechna tato vtělení i mnohá další, která jsem procházel v nevědomosti a iluzi. A ve všech jsem měl spousty příbuzných. Koho mám oplakávat? Když jsem toto vše zvážil, netruchlím.

Na životní pouti potkáme tolik příbuzných, kolik suchého listí najdeme při procházce lesem. Pro co je na tomto světě vhodné se radovat nebo truchlit, bratře? Zbav se všech takových mylných představ a spočín v klidu a míru. Oprosti se od představy světa vznikající v tvé mysli jakožto „já“. Setrvej v klidu a míru, nestoupej vzhůru ani nepadej dolů. Nemáš zrození, nemáš neštěstí, nemáš otce ani matku. Jsi Já a nic jiného. Mudrci vnímají střední cestu, vidí, co je právě v tomto okamžiku, zůstávají v klidu a ustálení ve vědomí pozorovatele. Září v temnotě jako lampy, v jejichž světle se vše děje, aniž by to lampy nějak ovlivnilo.